GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a esce de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2⅓ galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 45. Brasiovu 21|9 Iuniu 1871.

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Telegramu.

Bucuresci 19 Iuniu la 5 óre 30 min., sositu la 7 óre 36 min.

„Societatea Romanismulu a serbatu romanésc'a miscare din 1821. Preste o miia de juni, mai multi comercianti, profesori si alte profesiuni liberale, precum si satele de prin pregiuru, tóta diu'a de 6 Iuniu pe campulu Cotrocenii, au venitu intru unu modu spontaneu a lua parte la serbare. Entusiasmu nemarginitu. Discursuri si toasturi despre fapt'a si ide'a lui **Tudoru Vladimirescu, mantuitoriului** tierei de lipitori straine. Hasdeu, Misailu, Maniu, Lupascu, Dr. Vladescu, Bratescu, Scurtescu, Popovits, Tudoru Radulescu, Gr. Tocileanu."

In memori'a serbarei se se mai infiintieze una societate gen. spre a ajuta romanimea la perfectionare in toti ramii industriari, de arte, specula, arenda etc., cá se póta concure cu si precure pe straini cá se nu remana ojogulu veneticiloru, ci acestia lui cá omu de ospitalitate! Si eu me alaturu. —

Brasiovu 19 Iuniu.

P. Santiani'a Sa Pontificele Romanu **Piu IX.** implini in 16 Iuniu alu 25-le anu alu pontificatului seu. — Dela St. Petru apostolulu nu i succese altui Papa a-si serba iubileulu de 25 ani. Deci beseric'a catolica a serbatu acestu festinu iubilariu din pietate relegióssa catra capulu bescericei loru pe totu rotogolulu pamentului.

In Brasiovu inca se tienù serbarea cu tóta pomp'a, in 17—18 Iuniu. Si anumitu in 17 Iuniu séra corpulu profesorale alu gimnasiului rom. cat. a midilocitu una serata distincta. La 5 óre incepù band'a militaria a ecsecuta cele mai alese piese pana la 7 óre, candu incepù trasulu clopoteloru. Dupa una ½ óre incepù productiunea arangeata din partea gimnasiului in sal'a cea mare indesuita de óspeti. Una academia musicala-declamatorica tienuta de catra profesori, studiosi si studióse casiunare aplausele publicului cele mai calduróse, incatu pana in fine nu se miscà unu sufletu de óspe din locu. Finea se coronà cu trei vivate generale pentru S. S. Pontificele, care representatu intr'unu transparentu iluminatu in sal'a decorata ocupa fruntea salei.

In 18 flamur'a papale se asiedià dela gimnasiu la parochia, unde intre salve se ecsecutà cultulu divinu, dupa encomiulu fapteloru morali simpathice si culturali ale Pontificatului romanu, pentru lumea crestina si cu deosebire pentru catolicii Ungariei. La prandiulu datu de catra rsm. d. decanu Eduardu Möller, care puse in cursu serbarea si tienù predica din amvonu, se redicare toaste pentru S. S. Pontificele, se traiésca pentru binele bescericei catolice! —

Domnule Redactoru!

In Nr. 31 alu „Gazetei" s'a publicatu in contra mea unu pasquillu plinu de calumnii grosolane. Acea colectiune de insulte personali o numescu eu pasquillu, din causa, ca asia se numesce orice atacu de caracterulu privatu, morale si de viéti'a privata a individului, indata ce acelea insulte nu suntu subscrise de nimeni. Cifr'a de 147 pusa sub pasquillu, pentru mine nu este nici o persóna, ci este simpla cifra mórta.

Intr'aceea dta provocatu fiindu, prin respunsu datu in scrisu la 23 Maiu arata-si numele aceloru doi individi, cari te au provocatu totu in scrisu, cá se publici acelu pasquillu. Dupa aratarea dtale aceia suntu:

Dn. Ioane Branu Popu de Lemény et Kozla, si dn. Iosifu Puscariu advocatu.

Domnule Redactoru! Dela an. 1838 de candu s'a nascutu acésta Gazeta si Fóia ei, Dumnedieu scie, intre ce greutati si pericle, in colónele aceleiasi numai doi romani au fostu insultati si calumniati in persónele loru in modulu celu mai brutale*). Dintre acei doi unulu suntu eu, éra altulu a fostu mai in anii trecuti Dr. Ioane Ratiu advocatu in Turd'a. Cu ocasiunea convenirei personale de deunadi dta singuru ai recunoscutu, ca acelea insulte cadu in dominiulu §§-loru 487 pana la 494 din codicele penale alu Transilvaniei, si ca prin urmare potu se ve facu prea bine si cum credu eu, cu resultatu indestulatoriu pentru mine, unu procesu de presa din cele mai aprige, cum si ca stà cu totulu la voi'a mea cá se tragu la tribunalulu corectionale pe ori cati si pe ori cari din acei individi, cari au voitu se me omóre moralicesce si totu una data se me ruineze in interesele mele materiali si in ale familiei mele. Pedeps'a pentru asemenea delicte de presa, prevediuta in §§ 493 alu codicelui penale ve este cunoscuta: „inchisóre dela 6 luni pana la 1 anu de dile".

De mi s'ar fi atacatu activitatea mea publica politica cá publicistu, cá fostu membru alu dietei si alu senatului imperiale, cá partecipatoriu activu la adunarile nóstre nationali din anii 1848, 1861 et 1863, cá membru alu comiteteloru nóstre nationali din anii 1848, 1849, 1861 etc., cá membru de municipalitate in districtele Brasiovu, Fagarasiu si in comitatulu Albei superióre; de mi s'ar fi criticatu atatea concepte de acte nationali cate au esitu din pén'a mea si au fostu adoptate de catra representantii natiunei, nu asiu dice nimicu la tóte acestea, pentruca indata ce unu individu voiesce a lua parte la afacerile publice ale patriei si ale natiunei, trebue se scia din capulu locului, ca publiculu celu luminatu are totu dreptulu a i controla actiunile lui publice, pentruca ele potu se atinga interesele mai multora, séu si ale societatei intregi. In acestu intielesu si numai in acesta ti-amu disu eu, Domnule Redactoru, ca déca adversarii mei politici iti voru veni pe capu, se le lasi spatiu in Gazeta, cá se scria asupra mea ori cate verdi si uscate le va placea loru, pentruca in fine portarea, conduit'a mea publica nu datéza de eri de alaltaeri, ci de 33 de ani, ea sta la vederea lumei in trei foi periodice si in unu numeru considerabile de acte nationali, care acestea din urma au trecutu in dominiulu istoriei.

Inse ce se vedi! in locu de adversari politici esira din dosulu culiseloru vrasmasii mei personali, cari pandescu de multu ocasiunea spre a me nulifica, déca ar' potea, pentrucá nici de numele meu se nu se mai audia.

Cu tóte acestea eramu determinatu a nu face nici vrasmasiloru (inimiciloru) mei peronali onórea de a i trage in judecata, nici chiaru de a da vreunu respunsu publicu la impertinentiele loru, déca cá perente de familia nu m'asiu simtí obligatu in conscientia a mi-o apara pe acésta, in casu de necesitate tocma si cu viéti'a mea, pentruca trebuie se sci dta, ca amu ajunsu asia departe, incatu nici membrii familiei mele nu mai suntu siguri de fanaticele loru atacuri.

Asia déra se incaminezu procesu de presa. Déra mai antaiu, ca redactoriulu si editoriulu cadu si ei sub respundere alaturea cu auctorii pasquillului. Apoi unde amu ajunsu? Cá noi acuma la betranetie se ne tragemu de guleru pana la usi'a temnitiei? Frumosu spetaclu pentru toti aceia, cari sciu se profiteze din desbinarile(!) nóstre*). Se ceru pedepsirea domnului Branu la etate de 61 de ani, ca nu i au ajunsu cate au patitu in dilele gubernatoriului Crenneville. Se stau pentru pedepsirea dlui Ios. Puscariu si a complicilorु sei, déca i va fi avendu. Apoi destulu blamagiu pentru densulu, ca in calitatea sa de advocatu, orbitu de ura personale, cu nimicu pe lume justificata, mai inainte de a comite delictulu, n'a reflectatu la respectivii §§-i ai codicelui penale.

Intre acestea impregiurari m'amu decisu a trage pe inimicii mei personali la tribunalulu nostru nationale, in presenti'a publicului romanescu, a celui independente, a celui neinteresatu la acésta causa, care scie si are barbati'a de a infrunta orice amerintiari ale despotismului, carele érasi a inceputu se-si redice capulu cá pe timpulu lui Bach et Compani'a.

Pasquillulu inimiciloru mei incurcatu si ingalatu cum este acela, se póte contrage in dóue parti principali. Una este, care se ocupa de natur'a demonstratiunei politice din 22/8 Aprile, éra alta cuprinde insultele si calumniele vomite asupra persónei mele. Cu partea antaia nu me ocupu de locu; m'a dispensatu de acésta intieleginti'a natiunei nóstre, carea precum vediuramu cu totii, au judecatu asupra ei, parte prin cea mai réce primire, parte prin contradeclaratiunile esite, de ecs. din conferintiele tienute inadinsu pentru scopulu acesta in Sibiiu si in Blasiu. Preste acestea chiaru pasquillantii s'au incurcatu prin diatribele loru diuaristice in latiurile si retielile proprie astfeliu, incatu nimeni nu i mai pricepe, cá ce voiá se dica ei cu acelea. Pentru partea a dóu'a iti ceru Domnulu meu spatiu, in care se dau inimiciloru mei personali respunsu cu tóte replicele si triplicele la unu locu, dintr'odata; apoi de aci incolo mai injure-me ori catu le va placea.

Inimicii mei me insulta de intrigantu.

Insult'a de intrigantu o reintorcu si o plesnescu in faci'a loru, pentruca pe terenulu intrigeloru cunoscutu fórte bine numai inimiciloru mei, nu voru potea proba in veci nimicu in contra mea. Intrigantu este de ecs. acela, care a indemnatu si iritatu cá se se produca scandalulu celu mare esitu din Sibiiu in serbatorile Craciunului din an. 1855. Intrigantu acela, care in an. 1861 venindu la Zernesci, me chiamà la sine si me provocà in modulu celu mai impertinente cá se me facu lui de instrumentu. . . Intrigantu acela, care in Iuliu 1869 la Valcele si in Martiu 1870 la Fagarasiu me provocà prin rostu femeiescu, cá se i ajutu a injura si infera pe cumnatu-seu, éra dupace i respinseiu meschinariele lui, -mi cóce resbunare. Este intrigantu si acela, care in an. 1861 furà secretele personali de pe més'a amicului seu din Vien'a si le inaintà la Sibiiu. Mai voiti intrigantu? O carte

*) Si Redactorulu de cate ori? si cum?— R.

*) Cari nu ecsistu, nici au ecsistatu, nici voru ecsista din partene. Ci cá on. publicu alu nostru se fia chiaru deplinu informatu si despre decursulu cu publicarea in „Gazet'a Trans." a acelui „pasquillu", -mi ieau vóia a descoperí, ca redactiunea le a denegatu anticipative publicarea, martoru d. N. P. etc., déca va contienè personalitati indiscrete. Asta s'a auditu si din sinulu desbateriloru tienute pentru compunerea lui si de mai multi. — Eu asi fi statu firmu pelunga propusulu meu; inse cuvintele apasatei provocari a dtale, care suna asia: . . . „Una te rogu: Orce invective iti vóru aduce asupra-mi, tóte se le publici; cu catu mai gróse, atatu mai bine", . . . -mi schimbara propusulu, substituindu vóiea dtale detoritului meu propusu. Deci redactorului nu i se póte imputa nici una umbra a pecatului publicarei. — Redactorulu.

asiu potea scrie despre intrigele inimiciloru mei personali, pe cati îi amu; voiescu inse se crutiu asta data, nu pe ei, ci pe lectori. Déra de nu me voru lasa in pace, îi voiu arata cu numele loru, cu martori si cu documente.

Pasquillantii au fruntea de a dice, ca brasiovenii m'au sustienutu si me sustienu pe mine cu mari jertfe (sacrificie). Provocu pe insii adeveratii brasioveni, pe celi vechi, (éra nu veniti de eri-alta aici) de martori in contra pasquillantiloru; me provocu la computarile si la archivulu comunale. Nici odata brasiovenii nu m'au sustienutu pe mine. Chiamatu de ei in Septembre 1836 cu tóta onórea, rogatu in Martiu 1839 cá se nu i lasu, in cursu de 9 ani le amu pusu fundamentulu la scóle de astadi. Si cu ce m'au remunerata? Cu cate 200, dl: dónesute fiorini m. conv. pe anu, pre candu venitulu meu anuale cá publicistu au natiunei -mi crescú successive dela 1000 pana la 2000 fl. m. conv., incatu in 22 Martiu 1849 secuii au avutu de unde se -mi rapésca 5400 fl. m. c. si totu se -mi mai remana stare. Chiamatu érasi in Sept. 1850 de catra gremiulu levantinu in marile calamitati ale sale de atunci, pre candu nimeni nu cutezá séu nu voiá se le stea in ajutoriu, la indemnarea dlui Dr. P. Vasiciu, m'amu angageatu a le porta afacerile cativa ani pentru bagatel'a de 500 fl., pre candu venitulu meu erá 2500 fl. Intr'aceea romanii brasioveni mi-au remasu datori pana in diu'a de astadi pentru servitiele mele facute loru intre anii 1845 et 1848, pentru care altii le luasera mai inainte cate 200 fl. pe anu. Si brasovenii -mi remasera datori inca si pentru servitiulu de actuariu ce le-amu facutu eu loru la ocasiunea infiintarei scóleloru in timpulu celu mai fatale, adica intre Octobre 1850 si Martiu 1852. Toti cati -mi successera mie in acelu oficiu au fostu remunerati celu mai pucinu cu cate 100 fl. c. m. Apoi pasquillantii inca sciu fórte bine, ce insemna: Do ut des, facio ut facias. Datoria, nu gratia.

M'au sustienutu brasovenii??

In an. 1854 fusesemu invitatu la postulu de directoriu alu gimnasiului din Blasiu. Brasovenii inse me infasurara in intreprinderi industriali, pentrucá se nu me mai potu misca de aici. In Martiu 1859 fuseiu denumitu de inspectoriu generale alu scóleloru Moldovei cu plata de 800 galbini pe anu (vedi actele camerei moldovene din acea luna si decretulu respectivu). Brasovenii -mi disera: „Frumosu dela dta, acum in acésta crisa blastemata se ne lasi.“ *) — In an. 1861 eramu chiamatu de redactoriu alu „Monitoriului“ in Bucuresci cu 800 galbini (a se vedé actulu resp. alu ministrului de interne). Ce mi s'a disu? Tocma acuma se fugi dta din Transilvani'a? — In Iuniu 1863 eramu designatu de capitanu (prefectu) alu districtului Fagarasiu in loculu domnului Brauu. Inse despre acestu casu, multu mai pe largu, airea, la timpulu seu. Destulu, ca amu multiamitu. — In an. 1867 mi s'a oferitu prin epistola de dato 25 Maiu functiune onorifica de consiliariu ministeriale in ministeriulu culteloru cu salariu de 2500 fl. si 400 fl. bani de locuintia. Amu multiamitu érasi cu tóta onórea **).

Cu tóte acestea, déca se va fi aflandu vreunu romanu brasiovenu, care se créda, ca mi-a datu ceva de „pomana“, séu ca i suntu datoriu cu ceva, se vina curendu, se i reintoru „poman'a“ si se i platescu datori'a.

Politica oraculosa? Asia, facia cu inimicii mei personali si facia cu vreo doi flecari (rabulisti), cari pre catu timpu erá pe aici politi'a imperatésca, denuntiá totu ce se vorbea, de ecs. in casin'a romanésca. Se prea intielege, ca astfeliu de ómeni nu voru merita nici una-data increderea mea. Apoi eu inca n'amu uitatu, de candu inimicii mei -mi pusesera in coste pe unu furu si spionu faimosu, anume Radu Petrache, platindu'i 250 fl. v. a., pentru cá se me indemne la ce? la rebeliune, si apoi totu acelu omu stá in corespondentia intima si cu politi'a centrale din Vien'a, si cu cea din Pest'a, pana ce ajunse in temniti'a din Bucuresci *).

Inimicii mei mai avura fruntea cá se me mustre, ca-ci m'asiu amesteca in afacerile brasioveniloru. Treidieci de ani intregi petrecusemu in cea mai buna armonia cu locuitorii romani — si esceptiune de magistratulu dintre anii 1850—1855 — in pace cu toti locuitorii brasioveni. De candu s'au prasitu si pe aici spioni si intriganti si cate unu fanfaronu guraliru, m'amu retrasu, pentru cá se amu pace de ei. Cu tóte acestea ce mi s'a intemplatu? In Maiu 1867 amu fostu chiamatu prin deputatiune compusa din profesori si comercianti, in numeru de patru insi, pentru cá se me ducu in adunarea ce se consultá despre modalitatea primirei comitelui Eman. Péchy. — In an. 1867/8 érasi chiamatu si provocatu, le compuseiu petitiunea catra camerele Romaniei, pentru cá se castige acelea dóue mii de galbini subventiune anuale pentru scólele romanesci din Brasiovu, si totu eu amu intretienutu si corespondentia in acésta causa cu ministeriulu si cu cativa deputati. S'au castigatu. In Martiu 1868 adunarea electorale de aici m'au alesu de deputatu la conferinti'a cea memorabile dela Mercurea. Las' ca eramu reconvalescente, déra tocma de asiu fi fostu sanetosu deplinu, nu asiu fi mersu inadinsu. Eramu adica decisu a me da cu totulu din drumulu adversariloru mei politici, cá se-si cerce ei fortun'a. Fara cea mai mica conlucrare a mea, ei au facutu fiasco. In adunarile electorali municipali din 1869/70 fuseiu alesu de presidente.

Asia déra intrebu: Care a fostu pana eri alalta politic'a romaniloru brasioveni si care a mea?

Déra pasquillantii voru reflecta la comedi'a din urma. Amu multime de martori, ca anume doi membri din comitetu, adica unu negutiatorasiu, cumnatu alu dlui Christea dela Sibiiu, si unu capitanu pensionatu, de patru ori -mi venira pe capu in cateva dile. Mercuri dupa am. n'amu fostu a casa pentru densii. Joi d. am. inse me apucara la promenada. N'amu potutu scapa de ei. Imi facea pretensiuni necalificabili cu respectu la toastele loru. Le-amu spusu inse verde atatu eu, catu si dn. I. I., ca natiunea va lua in nume de reu intreprinderea loru, ceea ce se potea sci inainte fórte bine. Sambata éra -mi mai veni pe capu unulu din ei cu pretensiunea nóua cá se mergu, se redicu unu toastu asia si pe dincolo. Amu refusatu cu adausu: Ia'ti sém'a, cá ceea ce'ti vorbescu aici, se nu o spui altfeliu pe afara, precum a i facutu in 1869. Marti urmatoria -mi venira din nou amendoi cu provocare cá se le descriu eu ospetiulu. — Descrieti-lu dv., fu respunsulu meu, cá membrii ai comitetului. Déra vedeti de ve escusati in faci'a natiunei. — „Acésta se o faci dta“, fu cererea loru. Avuiu marea debilitate cá se le promitu, si asia cadiuiu in curs'a aruncata mie din casin'a ungurésca. Imi ceru scusele in faci'a natiunei, nu inse pentruca amu scrisu asia cum s'a vediutu in Nr. 29, ci pentruca in acea óra fatale, incomodatu cum eramu, cadiuiu in cursa.

Pasquillantii se incercara a fanatisa lumea cu caus'a bescricei. Papi, patriarchi, sinóde sunitu espusi in dilele nóstre la critica. Pasquillantii trebue se cunósca ratiunile, pentru care eu inca amu dreptu a me interesa de acea causa intocma cá si ei. Ce mi se mai involbura si bursuca? Causa optima pessime defensa. Acesta e adeverulu. Apoi mergu si facu metanii la unu bietu de amploiatu teneru de confesiune calvinésca, la care fusesera si grecii, cá se le ajute acela. Lucru prea bine cunoscutu aici inca din Martiu a. c. Cata umilire! Una astfeliu de causa drépta, dupa atatu-amaru de sbuciumaturi si spese grele de una si alta parte, la ce sórte se ajunga!

Pasquillantii me mustra si pentru anonimitate. Pana acolo merge abderitismulu loru. Este una adeverata naivitate a se subscrie cineva la tóte bagatelele; asia ceva se facea pana in 1870 numai in Franci'a din porunca, sub despotismulu lui Napoleon III. Apoi scrierea mea nu se ocupá de persóne, nici cautá in pungile pasquillantiloru, precum cauta ei in a mea, nu isbea in legi, ci tractá simplu despre una demonstratiune publica. Déra deputatii pasquillantiloru fusesera la mine, le amu promisu ca voiu scrie, prin urmare me sciá fórte bine.

Din tóte acestea este invederatu, ca pasquillantii cautandu cautara ocasiune pentru cá se me o more. Nu le-a succesu. Eu scziu unde'i dóre. Le dau parol'a mea, ca nu le voiu sta in drumu, precum nu le-amu statu nici una-data. Déra ei inca se me lase in pace, cá se nu me mai aduca in positiune de a me apara.

Candu voru subscrie densii pasquillulu, me voiu subscrie si eu. —

Corespondentele Otale din Nr. 29.,
proprietariu in distr. Fagarasiului si comit. Turdei, cetatianu actuale in Brasiovu.

*) Diece case comerciali cadiusera aici mai dintr'odata. Terore panica domnia in acésta, cá si in tóte cetatile comerciali.

**) Acea epistola este lunga; éca numai unu pasagiu din ea: „Erre a román fiatal nemzedéket nevelni, nevelésit elintézni lenne a te ministertanácsosi feladatod. A fizetés 2500 for. és 400 for. szállásbér. Kevés a munka nagyszerüségében, de határtalan becsü az eredmény, melyre te e pályán munkálodnál s. a. t. s. a. t.“

**) Din caus'a unei supresiuni de trei mii de galbini. Vedi „Informatiunile“ si alte diuarie din Bucuresci.

Brasiovu 20 Iuniu 1871.

In caus'a organisarei comitateloru

s'au alesu comisiunile in 15 pentru elaborarea statuteloru privitóre la ecsecutarea organisatiunei. In Fagarasiu abia sosi acestu obiectu la ordinea dilei si Benedek a si inceputu a recruta la voturi pentru alegerile viitóre, dór' maghiarii, cu cei din Fagarasiu cu totu, pe care l'ar contopi, numai se póta reesi, -si voru poté midiuloci in districtu una influintia precumpanitória cu voturile virile cu totu. Asia suna pe aici vocea fraternisarei, nu pentru a releva perfect'a egalitate, ci pentru a se castiga prin ademeniri, ma déca nu altfeliu si prin corupttiuni, cá petutindeni, dela romanii cei orbiti, sprifinu, pentrucá se li se póta arunca pe gutu cu o maioritate, care se stanga in embrionu influinti'a cea salutaria a romaniloru asupra administrarei si a facu — totului in municipiu. Romanii inse dór' nu voru uita de multele insielatiuni, prin cari fura fripti la tóte actele de influinti'a cea mai decidetória si normatória, si voru instrui cu sistemu de convinceri fratiesci pe respectivii din sinulu seu, cá se nu mai venda interesele sale si ale filioru sei pentru unu blidu de linte. —

In comitatulu Clusiului s'a alesu una comisiune de 63 membri, care s'a si impartitu in sectiuni. Nu vedemu in capulu loru nici unu romanu, nici scimu déca se afla in fiacare sectiune si membrii romani, cari se represente interesele representatiunei poporului seu. Din cuventarea de deschidere citimu in „Kelet“, ca legea municipale se numesce una acuisitiune eluptata **cu** multa sudóre, se scie, ca in favórea carei partite.

Pe **27** Iuliu, operatele fiindu pregatite, se voru supune la consultari si desbateri. Timpulu dér' e aprópe si activitatea se cere a fi catu de resoluta, pentruca avemu a ne asecura influinti'a si limb'a in desbaterile comitateloru, unde, déca nu vomu poté elupta macaru una a cincea parte de membri in municipiu, nici prin comitate nu vomu audi vorb'a romana si nu vomu vedé lucrari de interesu si pentru poporulu romanu! Unu indiferentismu ne ar' arunca in celu mai aduncu sclavagiu politicu si prin comitate! — Maghiarii din comitatulu Unedórei, unde intre 200.000 suflete abia se afla dupa calcululu loru 10.000 maghiari, totu nu despera, ci se incórda de timpuriu prin propagande, dór' voru poté chiaru si acolo castiga prevalentia. Éca necesitatea fraternisariloru cu boierasii romani, catu e de neaperata, déca vremu se nu remanemu eschisi si din influinti'a comitateloru, ca atunci nici in comune, in sate, nu ne va ferbe mamaliga'a la foculu de paia. — Se nu uitamu, ca legea e precalculata in favorulu maghiarismului si in defavórea nóstra si ea totu se va restalmaci si suci in partea maghiarismului. Aici se astépta fraternisari, discursuri si instructiuni pentru preutii, dascalii si inteligenti'a nóstra mai midiuloçia, cá si ea se scia, ce atitudine are se tiena, cá se nu remanemu eschisi din lips'a representatiunei si dela interesu si dela limba, ceea ce ne ar' amenintia cu totale decadere si ologire politica.

Pentru sasime, se aude, ca se voru introduce cate 3 vice-primari in tóte scaunele si districtele, pentru tóte 3 nationalitatile cate unulu. Acésta mesura dorita si espresa cá ecuitabile si neaperata póte imblandi in catuva indignarea romaniloru, cari nu mai potu inghiti desastruós'a si maiestrit'a cocolosire a legiloru spre a se poté a se eschide din staululu influintiei politice. Aici romanii se potu face luntre si punte cu infratiri cercuspecte spre a-si elupta perfecta egale indreptatire, ca-ce apasatii in egale mesura au egalu interesu a se uni in contra

suprematisatoriloru comuni; dér' in comitate e alta relatiune, unde partitele periclitéza interesele romane, ca-ce ele **tóte** suntu indreptate ca maghiaromani'a loru asupra distrugerei romanismului.

Pretensiunile romaniloru chiaru in poterea legei suntu a se tiené susu si tare. In comitatele cu maioritate romana se se pretenda prefectu romanu, si vice-prefectii in procesele romane se fia romani in cele maghiare se fia maghiari, intocma cá si judii procesuali. Acesta e unu drepta nedisputabilu, care in fine va trebui se lu castigamu, cu atatu mai vertosu, ca acum si feudalii suverani vedu mantienerea numai pacei in principiulu de nationalitate. Se speramu cu fruntea redicata, ca in fine, portandune cu leale si legale conduita intru tóte, totu ce ne compete ne vomu elupta, pe catu nu vomu lasa din mani de buna vóia, or' insielati de siretica politica. La postu, dér', la pro- si atestari!

Inca unu cuventu

catra dlu min. Andrássy et Comp. in ór'a a unuspredece!

(Urmare.)

Ceea ce ne nepaciuiesce si nemultiumesce facia cu pecatós'a politica a lui Andrássy este de o parte trist'a impregiurare, ca lupt'a, la care ne totu interita . . . ne rapesce scumpulu timpu si multime de sacrificia, ce ar' fi cu multu mai consultu si mai necesariu a le consacrá pentru promoverea culturei si a literaturei nationale, pentru aventarea si prosperarea poporului romanescu in tóte directiunile, pentru cladirea edificiului culturei si alu civilisatiunei orientelui; ér' de alta parte, pentruca periclulu, ce amenintia din afara patri'a comuna, in locu de a ne affá consolidati si intariti bine din laintru, in locu de a ne affá fiindu o anima, unu simtiementu si unu cugetu, in locu de a ne affá uniti si pregatiti pentru apararea caminelorु parentiesci, ne va affá in certe, impartiti in castre, imbracati in nemultiumire si neindestulire, si in lupte incordate interne. Si affandune inimiculu comunu astfeliu debilitati, catu de usioru i va fi a ne succumbe, a ne cucerí patri'a si a ne injugá sub cnut'a unui despotismu, care in locu de drepturi si libertati ne va dá mormentulu perirei asemene cum se dede martirei Polonie. . . . Ce va profitá atunci d. Andrássy!! . . .

Aceste suntu tristele momente ce ne facu a ne adresá inca odata catra matadórii politicei ungaresci in ór'a a 11. . . . Nu scimu déca dlu Andrássy se va coborí din inalt'a dsale pusetiune pana aici diosu la noi, spre a-si plecá urechi'a si a ne ascultá si vocea nóstra; nu scimu déca dlui baremu acuma, candu vede, ca dela nordu se prepara unu orcanu atatu de furibundu, unu noru atatu de negru si amenintiatoriu, ce nu se sci minutulu, candu va demite torentii invasionatori preste scump'a nóstra patria — va primí informatiuni si va satisface justeloru nóstre pretensiuni; nu scimu, déca celu pucinu acuma se va intórce de pre calea retacita, percursa (— cu ceva mai cantu — in privinti'a limbei) de stramosii sei de atatia seclii; nu scimu, déca baremu acuma va abdice dela ilusóriele dsale tendendie, si -si va sacrificá tóte poterile pentru consolidarea si fortificarea interna a statului, promovendu deplin'a pace si liniste — au va preferi a lucra chiaru in interesulu inimiciloru facilitandule invingerea asupra nóstra, si astfeliu a pune gli'a prima pre mormentulu scumpei nóstre patrie! . . .

Aceste tóte suntu trés'a dsale, ér' noi prin acést'a ne implinimu inca odata cea mai santa datoria patriotica, apartienendu axiomei, ca fiacare cetatianu e detoriu se descopere relele, ce rodu la nefericirea si ruinarea patriei.

Recomendatiunea si consiliulu nostru patrioticu ce lu damu dlui c. Andrássy este celu indicatu mai susu. Se nu tinda a imbucá catu nu póte inghiti, ca se va innecá. Se abdica dela nimicirea elementeloru nemaghiare. Se puna odata pentru totudéun'a poft'a in cuiu de a poté reesi canduva cu acestu planu chimericu; ma déca volesce lu si asecuramu, ca eu orb'a incercare de a ne assasiná cá natiune, mai curendu va prepará mormentulu natiunei maghiare. . . . Se scia dlu Andrássy si toti companistii dsale, ca a trecutu bab'a cu colacii ungurisarei. . . . Se scia, ca romanii nu voru incetá nici odata a se luptá pentru drepturile sale, pentru limb'a sa si pentru ecsistenti'a si venitoriulu seu. . . . In natur'a intréga nu ecsiste potere, care se ne denege santulu dreptu de aparare, si nici ca va ecsiste. Nime nu ne póte impedecá dela ecsercitiulu lui. . . . Nici intimidari cu aresturi nici torture, nici forti'a baionetelorु nu suntu destulu de abile se ne mai desbrace si se rapésca dreptulu ecsistintiei cá natiune, si prin urmare dreptulu de aparare. . . . Dreptulu de a protestá in contra la orice nedreptatiri, la orice negotiatiuni asupra sortiei nóstre fara convoirea nóstra, dreptulu de a persiste la reclamatiuni si remonstratiuni contra injustitiei séu a rapiriloru, cu unu cuventu dreptulu de a eluptá si pastrá santa si inviolata individualitatea nóstra nationale; aceste drepturi le vomu usá cu orice pretiu cu tóta ocasiunea. . . . Lupt'a ce intaresce pre celu debilu ne va intarí si pre noi si ne va secerá victoria stralucita . . dela timpu. . . .

Dér' óre nu ar' fi cu multu mai consultu si mai recomendabilu, candu dlu Andrássy, care prevede si simtiesce periclulu ce ne amenintia patri'a, pentru evitarea lui nu ar' ambiá cautandu numai alianti'a poterilorु straine, ci o ar' cautá mai antaiu in patri'a sa, cari totudéun'a ar' fi mai devotati, mai tari decatu toti aliatii straini Óre nu ar' fi mai salutariu pentru scump'a nóstra patria comuna, candu dlu Andrássy ar' mai descinde din regiunile diplomatiei inalte si la popóra diosu, i ar' cercá si vindecá ranele, ar' promová pacea interna, o pace durabila pre principiulu de ecuitate si dreptate, mantienendu de basa principiulu nationalitatei; candu ar' inaugurá fraternitatea tuturoru natiuniloru din regnulu lui St. Stefanu pre unu fundamentu solidu si comunu, si acela ar' fi dreptatea, libertatea si reciproc'a conservare a deplinei individualitati nationale a fiacarui poporu? . . .

Se nu pérda nici unu momentu din vedere d. Andrássy periclulu ce ne amenintia dela spate si din cóste, se nu uite de periclulu comunu, din partea germanismului si cu deosebire de tendentiele slavismului! . . .

Avemu temere, ca va veni timpulu, firesce fortiatu de balaurulu dela Caucasu, candu se va reintórce compani'a dlui Andrássy dela calea ratacita si ne va imbiá de buna cu cele rapite spre a poté inaugurá o pace solida, o aliantia interna, ne tememu inse totu odata se nu fia pré tardiu, se nu fia trecuta ór'a a 12! . . .

De aceea mai bine acuma, pana mai este timpu. Aruncati masc'a, desbracative de tendentiele egemonisatórie si maghiarisatórie. . . . Puneti odata pentru totudéun'a capetu lupteloru interne. Redatine cu bun'a tóte drepturile si libertatile rapite! Faceti se fimu egali intru tóte! . . . Redati deplin'a autonomia si indepentia a Transilvaniei, redatii cele patru comitate desmembrate pre cale illegale de corpulu ei! . . .

Deslegati cestiunea nationalitatiloru pre o basa drépta si multiumitórie pentru tóte natiunile! . . . Dati inapoi autonomi'a, independenti'a si deplin'a suveranitate a besericeloru romane! Nu ve amestecati in afacerile loru precum nici in instructiunea si invetiamentulu poporului romanescu! Cu unu cuventu promovati deplin'a egalitate si libertate intre tóte popórale Ungariei! . . . Faceti din asia numit'a Translaitania o a dóu'a Elvetia européna, si atunci patri'a nóstra e mai bine scutita de orice invasiuni, cá de unu muru chinesu séu babilonicu! —

Dlu Andrássy cu ai sei crede póte, ca impacarea cu romanii pre terenulu politicu o va realisá si fara de a le satisface pretensiuniloru juste, crede ca esoperandu din o parte nesce deputati dietali, nesce compromisiuni facia cu credenlu politicu alu romaniloru, ér' de alta parte nesce fraternisari locali, dér' mai incolo copilaresci si ridiculóse — au impacatu natiunea romana si in specie pre ardeleni — inse dómne reu se insiéla. . . .

Déca nesce óameni egoisti si scurti de vedere se lasa a fi usuati de instrumente, natiunea romana constanta si consecenta, nu se vinde pre sene nici odata. . . .

Tragic'a istoria a acestei natiuni lu va instruí destulu de chiaru, i va aratá destulu de precisu, ca dens'a in alte timpuri cu multu mai critice -si au sciutu apará ecsistinti'a cu tóte fortiele, ca chiaru in timpii cei mai critici a fostu inaltiata la culmea vertutei si demnitatei sale nationale. . . .

Unu poporu conscia de poterea sa vitale, de demnitatea si inmortalitatea sa nici odata nu se póte omorí si sterge de pre pamentu, nici prin sclavagiu nici prin sabia, nici prin focu, nici prin chauvinismu si nici prin apucaturi maghiarisatórie. . . .

Abdicundu dlu Andrássy de ecsercitiulu egemonisarei asupra celorulalte natiuni, satisfacundu tuturoru justeloru pretensiuni ale romaniloru voru affá in densii totudéun'a cei mai buni amici si frati, nefacundu inse acest'a, lupt'a nóstra se va continuá pana atunci, pana va fi cate unu pitioru de romanu si va pulsá sange latinu prin vinele lui. . . .

Romanulu nu voiesce se domnésca preste unguru, inse nu va suferí nici odata, cá acest'a se domnésca preste densulu. Vrea se traiésca coordinati cá doi frati, egali indreptatiti la tóte. Acest'a e devis'a romanului, de la care nu se va abate. . . .

Dér' ce ne estenimu a-ti mai spune dle Andrássy, ca-ci ast'a o scii destulu de bine, ér' de dici, ca nu, atunci cetesce program'a romaniloru din 1848 sanctionata in 15 Maiu! . . . Cetesce si recetesce juramentulu natiunei romane depusu cu atata solemnitate in campulu libertatei. . . . Nu uite dlu Andrássy, ca acelu juramentu sacru e sigilatu cu sangele a loru 40.000 martiri romani! — Au crede dóra dlu Andrássy, ca aceea natiune ce a sciutu a-si sacrificá atunci pre cei mai nobili fii ai sei pentru caus'a sa, pentru drepturile, libertatile si independenti'a nationale, a uitatu de acele maretie sacrificia si nu li va folosi consecentiele in venitoriu!!

Unu poporu ce a sciutu produce unu 1784 si unu 1848, unu poporu, care pre candu erá inca abisatu in intunecime, pre candu inca ve portá lantiulu si catusiele infernalei sclavie impusa de proavii nedumeriti, a sciutu se-si incordeze tóte fortiele spre a le frange; ca unu poporu, care mai multu numai din instincta decatu din convinctiune -si au sciutu pretinde si apará demnitatea sa: — astadi, esitu la lumin'a si la cunoscienti'a demnitatei nationale, scuturatu prin ventulu libertatei de cnut'a sclavismului si a jugului pusu de pecatosii vostrii proavi — inca va sci castigá victori'a causei sale, va sci a-si recastigá acele drepturi sante ale naturei ce dta si cu ai dtale i le-ai rapitu in unu modu nedemnu de o natiune maranimósa. . . . Unu sacrilegiu ar' comite natiunea romana, abatenduse dela program'a statorita si sigilata in 1848, si acestu sacrilegiu, fii convinsu dle Andrássy, ca nici odata nu lu va comite. . . . (Va urmá.)

AUSTRO-UNGARI'A. Vien'a 16 Iuniu. Unu viscolu in cas'a deputatiloru casiuná min. Schäfle indrumare la ordinea dilei pentru o spresiune atingatória de unu deputatu; inse trecú cá fumulu. —

Tiarulu dela Ems vre se vina la Vien'a. —

Politic'a min. Hohenwart o comentá spre turbarea centralistiloru „Kreuz-Ztg." intr'o coresp. din Vien'a, care dice, ca min. Hohenwart nisuiesce la federalismu si absolutismu, inse absolutismulu ar' da preste capu invoiél'a cu Ungari'a si principiulu partitei deákiane ar' cadé. In loculu ei inse ar' urmá uniunea personale si domnirea stangei in Ungari'a. Nu cu esperimente, ci cu cutediare debatá min. Hohenwart.

Gen. Gablenz repr., tramisu din Vien'a la Berlinu la triumfu, fú decoratu cu ord. primu alu Prusiei. Semnu de simpathia nationale. — Tienemu aminte apromisiunile Germaniei, ca — déca — va ajuta pe Austri'a in contra luptelorु cu nationalitatile. Óre maghiarii au uitatu!! — Sera poenitentia in fundo pentru fanatici! — —

Croatii cauta catra, nu catra Ungari'a, ci de o camdata ér' catra Vien'a, de candu invinsera a esi cu 50 dep. nationali in contra a 13 maghiaroni, cati abia reesira; ei voru a rectifica invoiél'a cu Ungari'a in sensulu deplinei autonomie, cá inainte de 48, si nu voru a remané machin'a maghiarismului. — Unu manifestu din Vien'a desfintiaza confiniele militari, inse le apromite favori si remanerea in posesiune precum si reforme pe campulu economiei. — —

Cronica esterna.

Daco-Romani'a si Itali'a.

In siedinti'a adunarei nationale a Romaniei din **27** Maiu 1871 la inceputu, presied. citi adres'a ministrului presiedinte si actele Italiei catra daco-romani asia:

„Domnule presiedinte!

„Conformu cererei facute de presiedinti'a adunarei deputatiloru prin adres'a sub Nr. 453 din anulu curentu, s'a inaintatu prin ministeriulu de esterne parlamentului italianu adres'a de felicitare

rotata de camer'a deputatiloru Romaniei in siedinti'a sa dela 5 Februariu 1871, cu ocasiunea transferarei capitalei Italiei la Rom'a.

Dela d. ministru de esterne priminduse acum, pe langa adres'a Nr. 3520, traductiune dupa not'a din partea guvernului Maiestatei Sale, insocita de respunsurile senatului si alu camerei deputatiloru Italiei, subscrisulu are onóre a le transmite dvóstra aici anecsate, rugandure se binevoiti a le supune la cunoscienti'a onorabilei adunari.

Primiti ve rogu dle presiedinte, asigurarea prea osebitei mele consideratiuni.

Presiedinte, L. Catargiu."

Este mai antaiu, dloru adres'a senatului comunicata dlui ministru alu afaceriloru esterne alu Italiei si in urma dlui consulu generalu de aici.

Florenti'a 21 Aprile 1871.

SENATULU REGATULUI.

Presiedinti'a.

Escelentiei Sale, dlui ministru alu afaceriloru esterne:

„Escelentia!

„Senatulu, caruia amu avutu onórea de a comunicá, in siedinti'a dela 18 ale lunei, nobil'a adresa, prin care camer'a deputatiloru din Bucuresci felicitá parlamentulu italianu pentru votulu relativu la translatiunea residentiei guvernative a Italiei la Rom'a, si depesi'a dlui ministru de afaceri straine alu Romaniei, care se unesce cu simtiementele acelei camere, a primitu cu o viua complacere binevoitóriele si generóse cugetari esprese in adresa si in depesia de catra dnii representanti si de catra gubernantii unui poporu, care atatu arata de a pastrá memori'a aceloru legaturi de origine comuna si de comune aspiratiuni spre libertatea politica si spre progresulu civilu, precum si de afectiune si de recunoscienti'a ce unescu intr'unu modu statatoriu pe romani si pe italiani, esiti si unii si altii din viti'a latina.

„Senatulu, adencu penetratu de acestu actu solemnu de stima si de simpathia din partea unui guvernu si a unui poporu amici cu Itali'a, -mi a datu insarcinarea de a rugá pe E. V. cá se bine voiésca de a face se se esprime simtiementele sale de inalta consideratiune si de viua recunoscientia catra representantii natiunei, si catra guvernulu Romaniei, si in acelasi timpu urarile sale cele mai calduróse si sincere cá acelu poporu reinviatu dupa atatea nefericiri se ainteze cu prosperitate si intieleptiune prin calea libertatei si a civilisarei, in care a intratu asia cu marinimia.

„Multumindu pe E. V. in numele senatului pentru comunicatiunea facuta la densulu si pentru aceea, cu care E. V. veti binevoi de a ve insarciná, ve rogu de a primi omagiulu distinsei mele consideratiuni.

P. Presiedintele senatului

(iscalitu) Vigliani."

(Unanime aplause indelungu repetite.)

Acum vine adres'a camerei deputatiloru, care se afla tradusa in limb'a romana chiaru in Itali'a (aplause calduróse indelungu repetite).

Se ve dau citire acestei adrese:

„Prea onorabiliului

„Dlui presiedinte alu camerei deputatiloru Romaniei.

„Domnule presiedinte!

„Camer'a deputatiloru regatului Itali'a a primitu cu viua satisfacere adres'a ce dvóstra ati avutu complacerea a o tramite in numele parlamentului romanu.

„In acea adresa camer'a a recunoscutu nu numai curtenitórea manifestare de sentimente amicali catra Itali'a, ci si afirmarea solemne a acelui sentimentu de solidaritate ce léga reciprocamente natiunile libere si culte spre comun'a garantia, spre comun'a tutela a drepturiloru si a independintiei fiacarei din ele.

„De acestu sentimentu a ascultatu Itali'a, atunci candu, representata de contele Cavour, a aperatu in consiliele Europei caus'a nationalitatei romane.

„De acestu sentimentu s'a inspiratu parlamentulu romanu, atunci candu avù afectuós'a cugetare de a se congratulá cu noi in momentulu, in care caus'a nationalitatei italiane a reportatu triumfulu supremu.

„Camer'a are ferm'a incredintiare, ca acestu triumfu va fi mare binefacere pentru libertate si civilisatiune, Recastigandu Rom'a sa, Itali'a a facutu se incete o confusiune de putere contraria spiritului timpuriloru, daun'a si ofens'a civilisatiunei, si a asiguratu in modulu acest'a spre avantagiulu universale sacrele drepturi si prerogativele nealienabile ale consciintiei omenesci.

„Prin urmare testimoniulu de simpathia alu parlamentului romanu, reesa fórte placutu camerei deputatiloru regatului Itali'a. Nu e aplausu sterpu, va fi o incuragiare eficace. Representantii natiunei italiane nu lu voru uitá, si lu contra-schimba facundu urari sincere pentru prosperitatea natiunei romane." (Aplause entusiaste si unanime in tóta sal'a repetite indelungu.)

Florenti'a 8 Maiu 1871.

Presiedintele camerei deputatiloru Italiei

Giuseppe Biancheri.

Secretariu, Giuseppe Massari.

(Urméza desbaterile asuprale.)

In FRANCI'A se impinge lucrulu totu mai aprópe de altu resbelu. Favre intr'o nota, cá unu manifestu, degradá pe bonapartisti la cele mai periculóse individe pentru Franci'a, si dupa respunsulu p inc. Napoleon in contrai incepù acum a ferbe intre democrati. In adunarea din Versailles stang'a 81 dep. intr'unu manifestu condamna pe monarchisti, ca voru inmormentarea libertatei. Cinci episcopi cu pretendentii agitéza pentru Pap'a. Inse Franci'a a fostu vulcanulu celu mai ferbentatu totudéun'a in Europ'a. — Dovada

— Resbelele Franciei in acesti cinci sute de ani din urma. In seclulu alu 14, Franci'a a purtatu resbelu 43 de ani, si anume 5 ani a avutu resbelu civile, 13 ani afara si 24 in intrulu confinieloru; lupte mai mari a avutu in acestu timpu 14, intre cari cele mai memorabile suntu luptele dela Courtray, Crécy si Poitiers. In seclulu alu 15-a a avutu resbelu in 76 de ani, dintre cari 18 ani resbelu civile, 15 ani afara si 43 in intrulu confinieloru tierei. Lupte mai mari s'nu intemplatu 11, intre acestea lupt'a dela Azincourt, Castillon, Monthery si Guinegatte. In seclulu alu 16-a; 85 ani resbelu, dintre cari 33 resbelu civile, 44 afara si 8 in intrulu confinieloru. Lupte mai mari: 27, intre acestea lupt'a dela Marignan, Pavi'a si St. Quentin. In seclulu alu 17-a, 69 ani resbelu, dintre cari 17 ani resbelu civile si 52 ani resbelu afara de confinie. Lupte mai insemnate s'au intemplatu 39. In seclulu alu 18-a a avutu 58 ani afara de confinie. Lupte mai mari s'a intemplatu 93. Deci in cursu de 500 de ani Franci'a a fostu 75 ani in resbelu civile, 76 in resbelu internu si 165 ani a purtatu resbelu afara de confiniele sale; cu totulu ea a avutu 326 de ani resbelu, cu 148 lupte mai considerabile. —

Varietati.

— SOCIETATEA „TRANSILVANI'A". Regulamentu de concursu la **3** stipendie.

Art. I. Societatea Transilvani'a creéza trei stipendii de cate 120—200 galbini pe anu, cu incepere dela Octobre 1871, pentru studie la un'a din universitatile din Franci'a, Itali'a séu Belgiu.

Art. II. Potu concurge la aceste stipendie junii romani de preste Carpati, fia din Transilvani'a séu Bucovin'a, fia din tienutulu Satmarelui ori Maramuresiului, ala Urbei mari séu alu Aradului, fia din Banatu, cari au terminatu celu pucinu clasele gimnasiale si au facutu ecsamenulu de maturitate.

Art. III. Concurentii se voru adresá mai antaiu la un'a din cele trei societati literarie de preste Carpati, din Sibiiu, Aradu si Cernauti, pe petitiune, pe langa care voru alaturá testimoniu de maturitate, actu de botezu, testimoniu de paupertate si certificatu medicale. Ei voru arata totu odata in petitiune specialitatea, la care au mai multa aplecare.

Art. IV. Comitetele respective ale societatiloru literarie romane de preste Carpati voru binevoi a inainta comitetului societatei „Transilvani'a" din Bucuresci numele, impreuna cu actele relative, ale aceloru concurenti, pe cari i voru gasi mai demni de a obtienó stipendiele societatei Transilvani'a, binevoindu a face tóte observatiunile si lamuririle necesarie in privinti'a fiacaruia din cei recomandati.

Art. V. Comitetulu societatei Transilvani'a va designá pre stipendisti dintre cei recomandati.

Alegerea obiectului studieloru, precum si a institutului, unde au a se face studiele, apartiene comitetului societatei. Unulu din stipendisti se va tramite pentru montanistica, alu doilea la scól'a de punti si siosele (ecole des ponst et chausées); ér' alu treilea pentru o alta sciintia esacta.

Art. VI. Liberi suntu concurentii a se adresá si deadreptulu catra comitetulu societatei Transilvani'a in Bucuresci, si comitetulu va puté designá si din acestia intru catu nationalitatea si meritulu loru n'ar fi supuse nici unei indoieli.

Art. VII. Cei designati de catra comitetulu societatei Transilvani'a voru dá inscrisu, ca au luatu actu de dorinti'a societatei, espresa in art. 4 din statute.

Art. VIII. Ei voru fi datori a tramite regulatu la comitetu certificate de studie in tóta form'a, cari, déca n'ar respunde asteptarei, stipendiulu li s'ar poté retrage.

Nr. 322/1871. 3—3

Edictu.

Mart'a Comaniciu gr. cat. din Veneti'a inferióre districtulu Fagarasiului, maritata dupa Ioane Iosifu Stoic'a in 31 Augustu 1858, carea in 6 Augustu 1865 si-a parasitu cu necredintia leginitulu seu barbatu, fara cá se se scie loculu aflarei ei, — prin acest'a se provóca, ca in terminu de unu anu si una di dela datulu subsemnatu se se presenteze inaintea forului matrimoniale subscrisu, ca-ce altu cum procesulu divortiale incaminatu in contra-i se va decide si fara de dens'a in intielesulu legiloru si alu canóneloru.

Fagarasiu 1-a Iuniu 1871.

Forulu matrimonale gr. cat. de I-a instantia alu vicariatului Fagarasiu.

Ioane Antonelli m/p.,
vicariu foraneu.

Nr. 1212—1871. 1—3

Edictu.

Petru Ionasiu gr. cat. din Blasielu cottulu Cetatei de balta, casatoritu cu Ón'a Ionasiu si in 1849 asentatu la honvedi, ne mai reintorcundose la leginit'a-i socia nici scienduse loculu aflarei lui, prin acést'a se provóca cá in terminu de 1 anu si 1 di dela datulu sub insemnatu se se presenteze inaintea subscrisului foru matrimoniale, cá altfeliu procesulu divortialu in contra-i incaminatu, se va decide si fara de densulu in sensulu ss. canóne si a legiloru vigente.

Blasiu la 10 Iuniu 1871.

Forulu matrimonialu metrop.
pl. gr. cat.

Cursurile

la bursa in 20 Iuniu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 89	cr. v. a.	
Napoleoni	—	—	9 „ 86	„	„
Augsburg	—	—	121 „ 85	„	„
Londonu	—	—	123 „ 95	„	„
Imprumutulu nationalu	—		59 „ 45	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%			69 „ 05	„	„
Obligatiunile rurale ungare			80 „ 25	„	„
„ „ temesiane			77 „ 75	„	„
„ „ transilvane			76 „ 75	„	„
„ „ croate-slav.			85 „ 50	„	„

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.